

**Споразум о оперативној и стратешкој сарадњи између Републике Србије и
Европске полицијске канцеларије**

Република Србија

и

Европска полицијска канцеларија (у даљем тексту: уговорне стране)

свесне горућих проблема који проистичу из организованог криминала, нарочито тероризма, и других облика међународног криминала,

узимајући у обзир да је Управни одбор Европола дана 07. фебруара, 2013. године, након укључивања Републике Србије у Одлуку Савета од 30. новембра, 2009. године, којом је утврђена листа трећих држава и организација са којима Европол закључује споразуме, овластио Европску полицијску канцеларију (у даљем тексту: Европол) да ступи у преговоре о споразуму о сарадњи са Републиком Србијом,

узимајући у обзир да је Савет Европске уније дана 5-6. децембра 2013. године овластио Европол да пристане на овај споразум између Републике Србије и Европола,

поштујући обавезе Европола предвиђене Повељом о фундаменталним правима Европске Уније,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1. Сврха

Сврха овог Споразума је успостављање сарадње између Републике Србије и Европола како би се помогло Републици Србији и државама чланицама Европске уније у спречавању и борби против организованог криминала, тероризма и других облика међународног криминала у областима криминала из члана 3, посебно кроз размену података између Републике Србије и Европола.

Члан 2. Дефиниције

За сврхе овог споразума:

а) „Одлука Савета о формирању Европола“ је Одлука Савета од 06. априла, 2009. године, којом је основана Европска полицијска канцеларија (Европол), *OJ L 121*, од 15.05.2009.

б) „подаци о личности“ су сви подаци који се односе на идентификовано физичко лице или физичко лице које се може идентификовати: физичко лице које се може идентификовати је лице чији се идентитет може утврдити, директно или посредно, посебно позивајући се на идентификациони број или на један или више фактора специфичних за његов физички, физиолошки, ментални, економски, културни или друштвени идентитет;

в) „обрада података о личности“ (у даљем тексту: обрада) је свака радња или скуп радњи које се врше над подацима о личности, било аутоматским средствима или не, као што је прикупљање, евидентирање, организација, архивирање, прилагођавање или

измена, поновно проналажење, претраживање, коришћење, откривање путем достављања, ширење или на други начин омогућавање доступним, сврставање или комбиновање, блокирање, брисање или уништавање;

г) „подаци“ су подаци о личности и нелични подаци.

Поглавље I – Домен

Члан 3. Области криминала

1. Сарадња успостављена овим споразумом односи се на све области криминала у оквиру мандата Европола које се налазе на листи у Анексу 1, укључујући повезана кривична дела.
2. Повезана кривична дела су кривична дела учињена у циљу прибављања средстава за извршење кривичних дела из става 1, кривична дела учињена како би се олакшала или извршила таква дела и извршена кривична дела којима се обезбеђује некажњавање таквих дела.
3. Тамо где се на било који начин мења мандат Европола, Европол може, у писаном облику, од дана када промена мандата Европола ступа на снагу, предложити применљивост овог споразума у односу на нови мандат Републици Србији. На тај начин Европол обавештава Републику Србију о свим релевантним питањима у вези са променом мандата. Споразум се проширује на нови мандат од оног дана када Европол добије писано прихватање предлога од стране Републике Србије у складу са њеним унутрашњим поступцима.

Члан 4. Области сарадње

Сарадња, поред размене података, а у складу са задацима Европола наведеним у Одлуци Савета о формирању Европола, може посебно да обухвати размену стручног знања, општих извештаја о стању, резултата стратешке анализе, података о криминалистичко-истражним поступцима, података о методама превенције криминала, учешће у обукама, као и саветовање и подршку у појединачним криминалистичким истрагама.

Члан 5. Веза са другим међународним инструментима

Овај споразум не угрожава нити на други начин утиче или се одражава на правне одредбе у вези са разменом података која је предвиђена било којим споразумом о правној помоћи у кривичним стварима, другим споразумом или договором о сарадњи или на пословни однос органа за спровођење закона који је успостављен ради размене података између Републике Србије и било које државе чланице Европске Уније.

Поглавље II – Начин сарадње

Члан 6.

Национална контакт тачка

1. Република Србија одређује националну контакт тачку да буде централна тачка за контакт између других надлежних органа Републике Србије и Европола.
2. Размена података између Републике Србије и Европола према овом споразуму одвија се између националне контакт тачке и Европола. То, међутим, не искључује могућност директне размене података између надлежних органа из члана 7. и Европола, уколико обе уговорне стране то одобре. Подаци који се размењују у том случају се достављају као копија и националној контакт тачки.
3. Национална контакт тачка ће такође бити централна тачка за контакт у вези са прегледом, корекцијом и/или брисањем података о личности из члана 14.
4. Национална контакт тачка је исто тако и централна тачка за контакт за достављање података о личности Европолу од правних лица основаних у Републици Србији, као и за податке од приватних лица која су настањена у Републици Србији.
5. Република Србија обезбеђује националној контакт тачки могућност размене података 24 часа дневно. Национална контакт тачка обезбеђује да се подаци могу размењивати са надлежним органима из члана 7. без одлагања.
6. Национална контакт тачка за Републику Србију је одређена у Анексу 2.

Члан 7.

Надлежни органи

1. Надлежни органи су сви органи јавне власти који постоје у Републици Србији, а који су у складу са националним законодавством одговорни за спречавање и борбу против кривичних дела. Они су наведени у Анексу 2 овог споразума.
2. Не доводећи у питање члан 11., достављање података Републици Србији од стране Европола и достављање у оквиру Републике Србије је ограничено на наведене надлежне органе.

Члан 8.

Консултације и ближа сарадња

1. Уговорне стране су сагласне да је за наставак сарадње и њено унапређивање, као и праћење примене одредаба овог споразума, редовна размена, када за њом постоји потреба, њен саставни део. Наиме:
 - a. Између надлежних органа Републике Србије и Европола редовно се одржавају састанци на високом нивоу како би се расправила питања у вези са овим споразумом и сарадњом уопште.

- б. Представник националне контакт тачке и Европол се редовно међусобно консултују око питања политике и ствари од заједничког интереса у сврху остваривања својих циљева и координације својих активности.
 - в. Представник националне контакт тачке може бити позван да присуствује састанцима шефова Националних јединица Европола.
2. По потреби, договарају се консултације на одговарајућем нивоу између представника надлежних органа Републике Србије и Европола који су одговорни за области криминалитета на које се овај споразум односи како би се договорили о најделотворнијем начину организовања својих конкретних активности.

Члан 9. Официри за везу

1. Уговорне стране су сагласне да унапреде сарадњу у складу са овим споразумом упућивањем официра за везу Републике Србије у Европол.
2. Задаци, права и обавезе официра за везу према Европолу, њихов број, као и детаљи у вези са њиховим постављањем и трошковима које то подразумева су наведени у Анексу 3.
3. Европол се стара о томе да се тим официрима за везу обезбеде сви потребни услови, као што су канцеларијски простор и опрема за телекомуникације у склопу његових просторија и о његовом трошку. Међутим, трошкове телекомуникације сноси Република Србија.
4. Архива официра за везу је неповредива што се тиче приступа од стране Европола. Ова архива садржи све евиденције, кореспонденцију, документа, рукописе, рачунарске евиденције, фотографије, филмове и записе који припадају или се чувају од стране официра за везу.
5. Република Србија обезбеђује да његови официри за везу имају брз и, где је то технички изводљиво, директан приступ националним базама података које су им неопходне за извршавање њихових задатака.
6. Европол ће, колико је то могуће, пружити помоћ Републици Србији око закључивања споразума са Краљевином Холандијом у вези са привилегијама и имунитетима који уживају официри за везу Републике Србије постављени у Европолу.
7. Европол може исто тако и по свом нахођењу да размотри упућивање официра за везу у Републику Србију, који би се налазио у националној контакт тачки. Детаљи о томе се договарају између уговорних страна.

Поглавље III – Размена података

Члан 10. Опште одредбе

1. Размена података између уговорних страна одвија се искључиво у сврху и у складу са одредбама овог споразума и одговарајућим правним оквирима, нарочито националним законодавством о заштити података Републике Србије и Одлуком Савета о формирању Европола.
2. Достављање података о личности и тајних података од стране уговорних страна мора да буде неопходно у појединачним случајевима у сврху спречавања или борбе против кривичних дела из Члана 3.
3. Уговорне стране достављају једна другој само оне податке који су прикупљени, чувани и достављени у складу са њиховим правним оквиром и који нису очигледно прибављени повредом људских права. У том контексту, Европол је посебно обавезан чланом 20. став 4. Одлуке Савета о формирању Европола, којом су донети важећи прописи који уређују односе Европола са партнером, укључујући и размену података о личности и тајних података.
4. Поједници имају право приступа подацима који се односе на њих, а који се достављају у складу са овим споразумом, као и да ти подаци за њих буду проверени, исправљени или обрисани. У случајевима где се то право остварује, уговорна страна која доставља информације мора да буде консултована пре доношења коначне одлуке по захтеву. Давање података као одговор на такав захтев се одбија у оној мери у којој је такво одбијање неопходно да би се: (а) уговорним странама омогућило да испуне своје задатке на одговарајући начин; (б) заштитила безбедност и јавни ред или спречио криминал; (в) осигурало да ниједна истрага неће бити угрожена; (д) заштитила права и слободе трећих лица.
5. Захтеви за јавни приступ подацима који се достављају на основу овог споразума се подносе уговорној страни која је доставила податке како би се од ње добило мишљење у најкраћем року. Спорни подаци неће бити обелодањени уколико се уговорна страна која их је доставила томе успротиви.

Члан 11. Достављање података о личности

1. У захтевима уговорних страна за податке о личности морају да буду наведени сврха и разлог захтева.
2. Уколико сврха и захтев из става 1. нису наведени, уговорним странама није дозвољено да достављају податке о личности.
3. Уговорне стране, у тренутку достављања података о личности или пре, наводе сврху у коју су подаци достављени и сва ограничења њиховог коришћења, брисања или уништавања, укључујући и евентуална ограничења приступа у општем или посебном смислу. У случајевима где потреба за таквим

ограничењима постане очигледна након достављања, уговорне стране накнадно достављају обавештење о таквим ограничењима.

4. Уговорне стране утврђују, без беспотребног одлагања, а у року од највише 6 месеци од пријема, да ли и у којој мери су достављени подаци о личности неопходни у сврху у коју су достављени и о томе обавештава уговорну страну која их доставила. Подаци о личности морају да се обришу када нису неопходни за сврху у коју су достављени.
5. Уговорне стране смеју да достављају податке о личности који откривају расно и етничко порекло, политичке ставове или верска или филозофска уверења или припадништво синдикатима и податке у вези са здрављем или полним животом лица само уколико је то апсолутно неопходно.
6. Уговорне стране воде евиденцију о свим преносима података о личности из овог члана и основама таквих преноса.

Члан 12.

Коришћење података

1. Уколико су подаци достављени са сврхом, они се могу користити само у сврху у коју су достављени и сва ограничења њиховог коришћења, брисања или уништавања, укључујући и евентуална ограничења приступа уопште или посебно, се морају поштовати од стране уговорних страна.
2. Уговорна страна која је доставила податке мора да одобри коришћење података у сврху другачију од оне због које су ти подаци достављени на основу захтева.

Члан 13.

Даљи пренос примљених података

1. Даљи пренос података које је Република Србија примила од Европола је ограничен на надлежне органе Републике Србије из члана 7. и одвија се под истим условима који су важили приликом првог достављања. За сваки други даљи пренос, укључујући даљи пренос трећим странама и међународним организацијама, мора се добити сагласност од Европола.
2. Даљи пренос података које је Европол примио од Републике Србије је ограничен на органе у државама чланицама Европске уније који су надлежни за спречавање и борбу против кривичних дела и одвија се под истим условима који су важили приликом првог достављања. За сваки други даљи пренос, укључујући даљи пренос трећим странама и међународним организацијама, мора се добити сагласност од Републике Србије.

Члан 14.

Чување, преглед, исправљање и брисање података о личности

1. Уговорне стране чувају податке о личности само док је то неопходно за сврху у коју су достављени. Потреба за даљим чувањем се разматра најкасније три године након достављања. Током разматрања, уговорне стране могу да донесу одлуку о даљем чувању података до следећег разматрања које се врши након

следећег периода од три године, уколико је то и даље неопходно за извршење њихових задатака. Уколико се не донесе одлука о даљем чувању података, ти подаци ће бити аутоматски обрисани.

2. Уколико уговорна страна има разлог да верује да су подаци о личности које је претходно доставила нетачни, непрецизни, неажурни или да није требало да буду достављени, о томе обавештава другу уговорну страну, која ће те податке о личности исправити или обрисати и о томе доставити обавештење.
3. Уколико уговорна страна има разлог да верује да су подаци о личности које је претходно примила нетачни, непрецизни, неажурни или да није требало да буду достављени, о томе обавештава другу уговорну страну, која ће о томе доставити своје мишљење.
4. У случају да је Европол обавештен о исправљању или брисању података које је примио од Републике Србије, он, без обзира на то, може да одлучи да не обрише те податке уколико, на основу података у својој евиденцији који су опширнији од оних које поседује Република Србија, има потребу за даљом обрадом тих података. Европол обавештава Републику Србију о даљем чувању таквих података.

Члан 15. Процена извора и података

1. Када уговорне стране достављају податке на основу овог споразума, наводи се извор података, колико је то могуће, на основу следећих критеријума:
 - (а) када не постоји сумња у аутентичност, веродостојност и компетентност извора или су подаци достављени од стране извора за који се у прошлости показало да је поуздан у свим случајевима;
 - (б) извор од којег су примљени подаци се у већини случајева показао као поуздани;
 - (в) извор од којег су примљени подаци се у већини случајева показао као непоуздан;
 - (г) поузданост извора се не може оценити.
2. Када уговорне стране достављају податке на основу овог споразума, наводи се поузданост података, колико је то могуће, на основу следећих критеријума:
 1. Подаци чија се тачност не доводи у питање.
 2. Подаци који су лично познати извору, али нису лично познати службенику који их прослеђује.
 3. Подаци нису лично познати извору, али су потврђени другим подацима који су већ евидентирани.
 4. Подаци нису лично познати извору и не могу се потврдити.
3. Уколико било која од уговорних страна, на основу података којима већ располаже, закључи да процена података које је доставила друга уговорна страна захтева исправку, о томе ће обавести другу уговорну страну и покушати да договори исправку процене. Ниједна од уговорних страна не мења процену примљених података без таквог договора.

4. Ако уговорна страна прими податке без процене, покушаће, колико је то могуће, а уз пристанак уговорне стране која доставља те податке, да процени поузданост извора или података на основу података којима већ располаже.
5. Уговорне стране се могу договорити у општим цртама о процени наведених врста података и извора, што је утврђено Меморандумом о разумевању између Републике Србије и Европола. Када се подаци достављају на основу таквих општих споразума, то се бележи уз податке.
6. Уколико се не може извршити поуздана процена или не постоји неки општи споразум, подаци се процењују у складу са горенаведеним ставовима 1. тачка X. и 2. тачка 4.

Члан 16. Безбедност података

Уговорне стране обезбеђују да су подаци који се размењују или примају заштићени техничким и организационим мерама. Такве мере су неопходне само у случају где је напор који подразумевају пропорционалан циљу који су предвиђене да постигну у смислу заштите, а сврха им је да:

- 1) онемогуће неовлашћеним лицима приступ опреми за обраду података која се користи за обраду података о личности (контрола приступа опреми),
- 2) спрече неовлашћено читање, умножавање, измену или уклањање носача података (контрола носача података),
- 3) спрече неовлашћен унос података о личности и неовлашћен увид, измену или брисање чуваних података о личности (контрола чувања података),
- 4) спрече коришћење система за аутоматску обраду података од стране неовлашћених лица која користе опрему за пренос података (контрола корисника),
- 5) обезбеде да лица која су овлашћена да користе систем за аутоматску обраду података имају приступ само подацима о личности који су покривени њиховим овлашћењима за приступ (контрола приступа подацима),
- 6) обезбеде да је могуће проверити и утврдити којим органима подаци о личности могу да се доставе или су достављени коришћењем опреме за пренос података (контрола преноса),
- 7) обезбеде да буде могуће да се провери и утврди који подаци о личности су унети у системе за аутоматску обраду података и када и од стране кога су подаци о личности унети (контрола уноса),
- 8) спрече неовлашћено читање, умножавање, измену или брисање података о личности током преноса података о личности или током преноса података о личности или транспорта носача података (контрола транспорта),
- 9) обезбеде да, у случају прекида, инсталирани системи могу одмах бити поново подигнути (опоравак),
- 10) обезбеде да функције система раде без грешке, да се појављивање грешака у функцијама одмах пријави (поузданост) и да чувани подаци о личности не могу да се компромитују грешком у раду система (интегритет).

Поглавље IV – Други облици сарадње

Члан 17.

Придруживање аналитичким групама

1. Европол може да упути позив експертима из Републике Србије да се придруже активностима аналитичких група и да, у складу са условима који су наведени у члану 14. став 8. Одлуке Савета о формирању Европола, закључе споразум о придруживању у ту сврху.
2. Овим споразумима о придруживању ће се придруженим експертима посебно омогућити да
 - а. присуствују састанцима аналитичких група и,
 - б. да, на захтев, буду обавештени од стране Европола о развоју дотичних аналитичких радних фајлова и
 - в. да примају резултате анализе који се односе на Републику Србију, поштујући услове из чланова 19. став 2. и 24. став 1. Одлуке Савета о формирању Европола и у складу са одредбама овог споразума.

Члан 18.

Учешће у заједничким истражним тимовима

Република Србија и Европол узајамно пружају подршку у омогућавању формирања и рада заједничких истражних тимова.

Поглавље V – Тајност података

Члан 19.

Принципи безбедности и тајности

Свака уговорна страна:

1. штити и обезбеђује неklasификоване податке који су предмет овог споразума и Меморандума о разумевању из члана 20., изузев података који су изричито означени или јасно препознатљиви као јавне информације, разним мерама, укључујући и обавезу дискреције и тајности, ограничавајући приступ овлашћеном особљу, и општим техничким и процедуралним мерама;
2. штити и обезбеђује тајне податке који су предмет овог споразума и Меморандума о разумевању из члана 20.
3. обезбеђује да код ње постоје организација, систем и мере у вези са безбедношћу. Уговорне стране узајамно прихватају и примењују основне принципе и минималне стандарде који су спроведени у њиховим безбедносним системима и процедурама како би се обезбедило да се тајним подацима који су предмет овог споразума пружи најмање еквивалентан ниво заштите.
4. обезбеђује да просторије у којима се подаци који су предмет овог споразума чувају имају одговарајући ниво физичке безбедности у складу са односним правним оквиром уговорне стране.

5. обезбеђује да приступ и поседовање података буду ограничени на она лица која због својих дужности и обавеза морају да буду упозната са таквим подацима или морају са њима да поступају.
6. обезбеђује да сва лица, која у вршењу својих службених дужности захтевају приступ или чије дужности и функције могу да допусте приступ тајним подацима подлежу основним безбедносним проверама у складу са односним правним оквиром уговорне стране.
7. је одговорна за избор одговарајућег степена тајности за податке који се достављају другој уговорној страни.
8. обезбеђује да тајни подаци који су предмет овог споразума задрже степен тајности који им је додељен од стране уговорне стране од које потичу. Уговорна страна која прима те податке штити и обезбеђује тајне податке у складу са својим правним оквиром за заштиту тајних података који имају еквивалентан степен тајности.
9. не користи нити дозвољава коришћење тајних података који су предмет овог споразума осим за сврхе и у складу са ограничењима одређеним од стране или у име изворног даваоца тих података, без писмене сагласности изворног даваоца;
10. не открива нити дозвољава откривање тајних података који су предмет овог споразума трећим странама, без претходне писмене сагласности изворног даваоца тих података.

Члан 20.

Меморандум о разумевању о тајности и безбедности података

Заштита података који се размењују између уговорних страна је уређена Меморандумом о разумевању о тајности и безбедности података који је усаглашен између уговорних страна спровођењем принципа који су наведени у овом Поглављу. Такав Меморандум посебно садржи одредбе о организацији безбедности уговорних стране, образовању и обукама, стандардима безбедносних провера, табели еквивалената, руковању тајним подацима и вредностима безбедности података. Размена тајних података је условљена закључивањем Меморандума о разумевању о тајности и безбедности података.

Поглавље VI – Спорови и одговорност

Члан 21.

Одговорност

1. Уговорне стране су, у складу са својим правним оквиром, одговорне за сваку штету нанету појединцу као последица правних или чињеничних грешака у размењеним подацима. Ниједна уговорна страна се не може оправдати тиме да је друга уговорна страна доставила нетачне податке како би избегла своју одговорност према свом правном оквиру у односу на оштећену страну.
2. Уколико су те правне или чињеничне грешке настале као последица погрешно пренетих података или непоштовања обавеза од стране друге уговорне стране, она је дужна да, по захтеву, исплати износе који се плаћају као надокнада штете у складу са горенаведеним ставом 1, осим ако су подаци коришћени од стране друге уговорне стране противно овом споразуму.

3. Уговорне стране не траже једна од друге да плате казнену или некомпензацијску одштету према горенаведеним ставовима 2. и 3.

Члан 22. Решавање спорова

1. Сви спорови до којих може доћи у вези са тумачењем или применом овог споразума решавају се консултацијама и преговорима између представника уговорних страна.
2. У случају тешке повреде одредаба овог споразума од стране било које уговорне стране или у случају да је једна уговорна страна мишљења да до такве повреде може доћи у ближој будућности, свака уговорна страна може привремено обуставити примену овог споразума, док се не примени став 1. Међутим, обавезе које уговорне стране имају у складу са овим споразумом ће, без обзира на то, остати на снази.

Поглавље VII – Завршне одредбе

Члан 23. Безбедна комуникациона линија

Успостављање, спровођење и рад безбедне комуникационе линије у сврху размене података између Републике Србије и Европола је уређено посебним Меморандумом о разумевању.

Члан 24. Трошкови

Уговорне стране сnose сопствене трошкове који настају током спровођења овог споразума, осим ако није другачије предвиђено овим споразумом.

Члан 25. Измене, допуне и додаци

1. Овај споразум се може изменити и допунити у писаном облику, у сваком тренутку, уз узајамну сагласност уговорних страна. Савет Европске уније мора да одобри сваку измену и допуну.
2. Анекси овог споразума, као и одредбе члана 3. став 3., се могу изменити и допунити разменом нота између уговорних страна.
3. Не доводећи у питање члан 1., измене и допуне Анекса овог споразума се могу договорити без сагласности Савета Европске уније.
4. Уговорне стране ступају у консултације у вези са изменама и допунама овог споразума или његових Анекса на захтев било које од њих.

Члан 26.
Ступање на снагу и важење Споразума

Овај споразум ступа на снагу на дан када Европол обавести Републику Србију у писаном облику дипломатским путем да је примио и прихватио обавештење Републике Србије да је њен унутрашњи поступак ратификације завршен.

Члан 27.
Престанак Споразума о стратешкој сарадњи

Споразум о стратешкој сарадњи закључен између Републике Србије и Европола дана 18. септембра, 2008. године, престаје одмах након ступања на снагу овог споразума. Правне последице споразума остају на снази.

Члан 28.
Раскид Споразума

1. Овај споразум може раскинути било која уговорна страна тако што ће послати писано обавештење три месеца пре раскида.
2. У случају раскида, уговорне стране ће постићи договор о даљем коришћењу, чувању и заштити података које су већ размениле. Уколико не постигну договор, и једна и друга уговорна страна имају право да траже да се подаци које су проследиле униште или врате уговорној страни која их је доставила.
3. Не доводећи у питање став 1, правне последице овог споразума остају на снази.

Сачињено у Београду, дана 16. јануара 2014. године, у два примерка на српском и енглеском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна.

За Републику Србију

За Европску полицијску канцеларију

Ивица Дачић
председник Владе и министар
унутрашњих послова

Rob Wainwright
директор Европола

Анекс I – Области криминала

Европолова надлежност обухвата организовани криминал, тероризам и друге доленаведене облике криминала, којим су погођене две или више држава чланица на начин који захтева заједнички приступ од стране држава чланица, с обзиром на размеру, значај и последице кривичних дела.

Процена облика криминала из члана 3. и овог Анекса се врши од стране надлежних органа у складу са законом државе.

Други наведени облици криминала су:

- незаконита трговина наркотицима,
- незаконите активности прања новца,
- криминал повезан са нуклеарним и радиоактивним супстанцама,
- кријумчарење илегалних имиграната,
- трговина људима,
- криминал у вези са моторним возилима,
- убиство, тешка телесна повреда,
- недозвољена трговина људским органима и ткивом,
- отмица, противправно лишење слободе и узимање таоца,
- расизам и ксенофобија,
- организовано разбојништво,
- недозвољена трговина културним добрима, укључујући старине и уметничка дела,
- превара и обмана,
- рекетирање и изнуда,
- фалсификовање и пиратерија производа,
- фалсификовање административних докумената и трговина таквим документима,
- фалсификовање новца и средстава плаћања,
- компјутерски криминал,
- корупција,
- недозвољена трговина оружјем, муницијом и експлозивним материјалом,
- недозвољена трговина угроженим животињским врстама,
- недозвољена трговина угроженим биљним врстама и подврстама,
- криминал против животне средине,
- недозвољена трговина хормоналним супстанцама и другим супстанцама које подстичу раст.

У погледу облика криминала који су наведени горе, за сврхе овог Споразума:

(а) „криминал повезан са нуклеарним и радиоактивним супстанцама“ се односи на кривична дела наведена у члану 7. став 1. Конвенције о физичкој заштити нуклеарног материјала, потписаној у Бечу и Њујорку дана 03. марта, 1980. године, а која односи се на нуклеарне и/или радиоактивне материјале дефинисане у члану 197 Уговора о оснивању Европске заједнице за атомску енергију и у Директиви Савета 96/29/*Euratom* од 13. маја, 1996. године, којима су прописани основни безбедносни стандарди за заштиту здравља радника и опште јавности од опасности од јонизујућег зрачења¹;

¹OJ L 159, 29.06.1996.g., стр. 1.

- (б) „кријумчарење илегалних имиграната“ се односи на активности чији је циљ да се с намером олакша, зарад финансијске добити, улазак, боравак или запослење на територији држава чланица, противно правилима и условима који се примењују у државама чланицама;
- (в) „трговина људима“ се односи врбовање, транспорт, трансфер, скривање или прихват лица, употребом претњи или рањивости или давањем или примањем новца или бенефиција како би се добио пристанак лица које има контролу над другим лицем у циљу експлоатације. Експлоатација обухвата најмање експлоатацију проституције других лица или друге облике сексуалне експлоатације, производњу, продају и дистрибуцију материјала дечије порнографије, принудни рад или услуге, ропство или праксе сличне ропству, потчињеност или вађење органа;
- (г) „криминал у вези са моторним возилима“ се односи на крађу или присвајање моторних возила, камиона, полуприколица, товара камиона или полуприколица, аутобуса, мотоцикала, приколица за камповање и пољопривредних возила, радних возила и резервних делова за таква возила, као и прихватање и скривање тих предмета;
- (д) „незаконите активности прања новца“ се односе на кривична дела наведена у члану 6. став 1. до 3. Конвенције Савета Европе о прању, тражењу, заплени и конфискацији прихода стечених криминалом, потписане у Стразбуру, дана 08. новембра, 1990. године;
- (ђ) „незаконита трговина наркотицима“ се односи на кривична дела наведена у члану 3. став 1. Конвенције Уједињених нација од 20. децембра, 1988. године, против недозвољене трговине опојним дрогама и психотропним супстанцама и у одредбама које измењују или замењују ову Конвенцију.

Анекс II – Надлежни органи и национална контакт тачка

Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, Управа за међународну оперативну полицијску сарадњу, Одељење за послове Европола се овим одређује за националну контакт тачку за Републику Србију, која ће бити централна тачка за контакт између других надлежних органа Републике Србије и Европола.

Надлежни органи у Републици Србији који су према националном законодавству надлежни за спречавање и борбу против кривичних дела из члана 3. став 1. овог Споразума су:

- 1. Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције**
- 2. Министарство финансија, Управа царина, Пореска управа и Управа за спречавање прања новца**

Анекс III – Официри за везу

Официри за везу

Члан 1.

Задаци официра за везу Републике Србије

Задатак официра за везу Републике Србије (у даљем тексту: официр за везу) је пружање помоћи и координација сарадње између Републике Србије, Европола и држава чланица Европске уније. Официр за везу је посебно одговоран за пружање помоћи у контактима између Републике Србије, Европола и држава чланица Европске уније и омогућавање лакше размене података. Свака размена података између Републике Србије и националних јединица Европола је у складу са њиховим националним законодавством.

Члан 2.

Статус официра за везу

1. Што се тиче Европола, официр за везу се сматра званичним представником Републике Србије. Европол олакшава боравак официр за везу у Холандији, у складу са својим могућностима, а посебно сарађује са одговарајућим холандским органима по питању привилегија и имунитета, у мери у којој је то непоходно.
2. Официр за везу је представник органа Републике Србије који су надлежни за спречавање и борбу против кривичних дела које подразумева Споразум о оперативној и стратешкој сарадњи између Републике Србије и Европске полицијске канцеларије (у даљем тексту: Споразум).

Члан 3.

Радне методе

1. Свака размена података између Европола и официра за везу се одвија искључиво у складу са одредбама овог Споразума.
2. Приликом размене података, официр за везу, у редовним околностима, комуницира директно са Европолом преко представника које је Европол одредио у ту сврху. Официр за везу нема директан приступ евиденцијама Европола.

Члан 4.

Тајност

1. Република Србија обезбеђује да официр за везу буде безбедносно проверен на одговарајућем националном нивоу за официра за везу како би могао рукује подацима који се достављају од стране или преко Европола, а који подлежу посебном услову тајности у складу са Поглављем V Споразума.

2. Европол официру за везу пружа помоћ у обезбеђивању адекватних ресурса за испуњавање свих услова који се односе на заштиту тајности података размењених са Европолом.

Члан 5.

Административна питања

1. Официр за везу поштује унутрашње прописе Европола, не доводећи у питање важеће национално законодавство. У вршењу својих дужности, официр за везу поступа у складу са својим националним законодавством о заштити података.
2. Официр за везу редовно обавештава Европол о свом радном времену и подацима за контакт у случајевима хитности. Официр за везу такође обавештава Европол о сваком дужем боравку изван седишта Европола.

Члан 6.

Одговорност и случајеви сукоба

1. Република Србија је одговорна за сваку штету нанету имовини Европола од стране официра за везу. Свака таква штета ће бити одмах надокнађена од стране Републике Србије на основу прописно поткрепљеног захтева од стране Европола. У случаја неслагања у вези са надокнадом, може се применити члан 22. Споразума.
2. У случајевима сукоба између Републике Србије и Европола, или између официра за везу и Европола, директор Европола има право да забрани официру за везу приступ згради Европола или да тај приступ дозволи само под посебним условима или ограничењима.
3. Када између официра за везу и Европола постоји озбиљан сукоб, директор Европола има право да Републици Србији поднесе захтев за његову замену.